

Resolució 21/2025, de 16 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 734/2024

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència. Secretaria d'Administració i Funció Pública.

Informació reclamada: Diversa sobre compatibilitats docents d'alts càrrecs.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: En aquest supòsit, la reclamació ha de ser desestimada d'acord amb els arguments següents. En el cas que ens ocupa, la Comissió considera que l'òrgan reclamant hauria d'haver admès íntegrament la SAIP registrada. A dos efectes: en primer lloc, pel que fa a la informació que efectivament té i que ja ha estat lliurada, i, en segon lloc, en relació amb aquella informació de la qual afirma no disposar-ne, és més ajustat a la LTAIPBG respondre a la SAIP en aquests termes. Admetre que no es disposa d'una informació i respondre en aquest sentit a la SAIP és la resposta que procedeix, i que és conforme amb l'ordenament jurídic. No és motiu d'inadmissió d'una SAIP la inexistència de la informació, atès que no està explícitament prevista aquesta causa d'inadmissió a la Llei, i atès que l'aplicació dels límits i causes d'inadmissió s'ha de fer de forma restrictiva i està prohibida l'analogia.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Persona física. Funció Pública. Alts càrrecs. Compatibilitats docència. Reclamació contra estimació parcial. Inexistència de la informació. Veracitat. Causes d'inadmissió. Desestimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 20 de maig entra a la GAIP la Reclamació 734/2024 presentada per una persona física contra la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona sol·licita inicialment el procediment de mediació per a la resolució de la seva reclamació.
2. En data 21 de juny de 2024 la persona renúncia a la mediació i demana continuar el procediment de reclamació a través del procediment ordinari.
3. En data 9 d'abril 2024 la persona sol·licitant va presentar la sol·licitud d'accés a informació pública amb el codi de tràmit 3V8W52JTM, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. 2. La informació sol·licitada és la següent: - "Quants alts càrrecs desenvolupen, al mateix temps, activitat docent en universitats? - Quins alts càrrecs duen a terme activitat docent? En quines universitats? Amb quina dedicació horària? En quin horari desenvolupen l'activitat docent?"

- L'activitat docent és retribuïda? La retribució que perceben com a alt càrrec es veu afectada?"

4. La Reclamació presentada el 20 de maig de 2024 indica que l'Administració només ha lliurat parcialment la informació sol·licitada.
5. El 4 de juny de 2024, la GAIP va notificar l'Admissió provisional de la Reclamació a la persona reclamant i va informar dels drets que l'assisteixen en el marc del procediment i se li va demanar que informés la GAIP de qualsevol canvi que es produeixi en relació a la seva sol·licitud.
6. El 28 de juny de 2024 la GAIP comunica la Reclamació a l'òrgan reclamant i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. En data 19 de juliol el Departament remet a la GAIP un informe amb el contingut extractat següent:

"1. Alts càrrecs que desenvolupen activitat docent en universitats i el seu horari. Pel que fa a la informació sol·licitada pel Sr. XXX, aquesta es troba disponible en les Declaracions de Docència Universitària, disponibles al web d'Administració i Funció Pública de la Generalitat de Catalunya. Tal com es manifesta en la resolució emesa per la Secretaria d'Administració i Funció Pública, s'informa del nombre total d'hores de dedicació a l'activitat docent universitària, pel que ja queda recollit en la informació subministrada. La informació referenciada s'ajusta a l'article 11 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, i no requereix de l'horari concret d'impartició de docència, atès que no va en detriment de la dedicació a l'exercici del càrrec públic. És per això que aquesta informació no es recull. Sí que es recull, i es troba en el recurs subministrat, el nombre d'hores totals per període que es dedica a la docència.

2. Retribució dels alts càrrecs que desenvolupen activitat docent en universitats. Com ja es posa de manifest en la mateixa resolució de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, pel que fa a si l'activitat docent és retribuïda o no, l'article 11 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, no fa referència expressa en cap moment a aquest aspecte, per tant és una informació que no es recull al no existir cap requeriment legal. De nou, el fet que l'activitat estigui retribuïda o no, no incideix en la dedicació a l'exercici del càrrec.

Conclusió. Per tot l'exposat es considera que la Resolució de 8 de maig de 2024 per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública està justificada pels

motius exposats en les consideracions anteriors en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència i que no s'ha vulnerat el dret de la persona reclamant a accedir a la informació pública sol·licitada. La informació no estimada ho ha estat per no estar en disposició de l'administració atès que no la recull al no ser exigida per la Llei 13/2005.”

8. En data 22 de novembre de 2024 la GAIP trasllada l'informe del Departament a la persona reclamant.
9. En data 25 de novembre de 2024 la GAIP rep les al·legacions de la persona reclamant, que es fan en els termes següents: “En relació amb l'informe de la Generalitat, en què justifiquen que la informació que se m'ha posat a disposició és suficient als efectes de donar per complerta la meva sol·licitud d'accés a la informació pública, faig constar que NO estic conforme ni amb la informació ni amb l'informe presentats. La informació que proporcionen no és suficient per saber exactament la dedicació a la docència dels alts càrrecs, atès que si bé en algunes caselles de l'excel s'especifica a què corresponen les hores en el total anual, en d'altres només hi ha un còmput total d'hores, sense especificar si són setmanals, trimestrals, etc. Tampoc es disposa de la franja horària en què es fa la docència, ni els dies de la setmana; tot plegat per poder valorar si afecta a l'exercici del seu càrrec a la Generalitat. L'objectiu de la transparència és facilitar a la ciutadania el control de l'activitat dels càrrecs públics i és evident que amb la informació proporcionada això NO és possible. Per tant, em reitero amb les al·legacions presentades anteriorment, en la presentació de la reclamació davant d'aquesta Comissió.”
10. Contactat l'òrgan reclamat un cop més per aquesta Comissió, en data 13 de gener de 2025, aquest es referma en què la informació que s'ha proporcionat a la persona reclamant és tota de la que disposa.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a

sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Així mateix, l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de l'LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Igualment, l'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En aquest supòsit, la reclamació ha de ser desestimada d'acord amb els arguments següents. En el cas que ens ocupa, la Comissió considera que l'òrgan reclamat hauria d'haver admès íntegrament la SAIP registrada, a dos efectes: en primer lloc, pel que fa a la informació que efectivament té i que ja ha estat lliurada, i, en segon lloc, en relació a aquella informació de la qual afirma no disposar. A parer d'aquesta Comissió, és més ajustat a la LTAIPBG respondre a la SAIP en aquests termes: admetre que no es disposa d'una informació i respondre en aquest sentit a la SAIP. Aquesta és la resposta que procedeix en aquest cas, que és conforme amb l'ordenament jurídic i que s'addiu millor als objectius del legislador en aprovar la SAIP. Admetre que un òrgan no disposa d'una determinada informació ja és una resposta que permet garantir el dret d'accés de les persones a la informació pública. Per tant, com ja ha afirmat manta vegades aquesta Comissió, no hauria de ser motiu d'inadmissió d'una SAIP la inexistència de la informació, atès que no està explícitament prevista aquesta causa d'inadmissió a la Llei, i atès que l'aplicació dels límits i causes d'inadmissió s'ha de fer de forma restrictiva i està prohibida l'analogia.

En aquest sentit, el Departament afirma no disposar de més informació que aquella que ja s'ha lliurat al reclamant, i en aquest supòsit, la GAIP, d'acord amb la seva doctrina i amb caràcter general, convé recordar pel que fa a la veracitat de la informació (per totes, la Resolució 86/2023, de 2 de febrer). Segons aquesta Comissió, la veracitat és requerida per l'article 6.1.a LTAIPBG, als efectes de garantir la qualitat d'allò que es divulga en exercici de les obligacions de transparència o publicitat activa, ja que la veracitat és necessària per oferir la imatge real de l'organització i el funcionament de l'Administració. En canvi, als efectes del dret d'accés a la informació pública (articles 2.a i b i 18 LTAIPBG), aquesta és essencialment definida a partir del fet de trobar-se en poder de o a disposició de l'Administració, sense cap requisit explícit de veracitat. Cal recordar també, que la GAIP no té atribuïda cap potestat d'inspecció, ni cap competència que li permeti fiscalitzar la informació que les Administracions forneixen a les persones interessades en els procediments d'accés a la informació pública, d'acord amb allò que disposen els articles 39 i 41 de la LTAIPB, així com l'article 7 del RGAIP.

En els termes establerts per la normativa d'aplicació, la GAIP vetlla per les garanties del dret d'accés a la Informació pública mitjançant el procediment de reclamació establert a l'article 39.1 LTAIPB i desenvolupat al capítol VI RGAIP. Aquest procediment de reclamació permet revisar

l'adequació a la normativa del pronunciaments sobre l'abast del dret d'accés exercit en relació amb la informació en poder de l'Administració, o bé vetllar per l'execució material dels drets ja reconeguts. Per tant, el procediment de Reclamació no habilita a la GAIP a qüestionar la delimitació que una Administració hagi fet – sempre que sigui de manera expressa i inequívoca, com succeeix en aquest cas i d'acord amb les previsions de l'ordenament jurídic aplicables a la matèria- de quina és la informació que es troba en el seu poder i en relació amb la qual es pot exercir el dret d'accés a la informació.

Essent aquestes les circumstàncies concretes del cas que ara analitzem aquesta Comissió procedeix a declarar la desestimació de la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de gener de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 734/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 734/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.